

Yargıtay 8. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2018/13280

KARAR NO : 2018/15491

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A
Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Hayrabolu Asliye Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 14/07/2017
NUMARASI : 2015/371-2017/201
DAVACI : Ümran Abir
DAVALI : Necati Öz vs.
DAVA TÜRÜ : Ecrimisil

Taraflar arasında görülen ve yukarıda açıklanan davada yapılan yargılama sonunda Mahkemece, davanın kısmen kabulüne kısmen reddine ve davalı Şefkat yönünden ise husumetten reddine karar verilmiş olup hükmün Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz edilmesi üzerine, Dairece dosya incelendi, gereği düşünüldü.

K A R A R

Davacı vekili, müvekkilinin 19 parselde bulunan 4-5-6 no'lu bağımsız bölümlere davalılarla paydaş olduğunu, davalıların taşınmazlardan faydalanmasına izin vermediğini ileri sürerek şimdilik 1.200 TL ecrimisilin tahsilini istemiştir.

Davalılardan Necati ve Şefkat davanın reddini savunmuş, davalı Hamit ise davaya cevap vermemiştir.

Dava, paydaşlar arasında ecrimisil isteğine ilişkindir.

Mahkemece, davalılar Necati ve Hamit Öz'den ayrı ayrı 503,73'er TL ecrimisilin tahsiline; davalı Şefkat Öz yönünden davanın reddine kesin olarak karar verilmiştir.

Davalı Şefkat lehine vekalet ücretine hükmedilmemesi kanun yararına temyiz edilmiştir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 363. maddesine göre, ilk derece mahkemelerinin kesin olarak verdikleri kararlar ile istinaf incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlarına ve bölge adliye mahkemesi hukuk daireselerinin ilk derece mahkemesi sıfatıyla kesin olarak verdikleri kararlar ile yine bu sıfatla verdikleri ve temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlarına karşı, yürürlükteki hukuka aykırı bulunduğu ileri sürülerek Adalet Bakanlığı veya Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulur.

Kanun yararına temyiz talebi karşısında Dairece maddi hata yapılarak, 07.05.2018 tarih, 2018/8750 Esas ve 2018/12260 Karar sayılı kararlar; "Temyiz konu edilen kararda dava değeri karar tarihi itibarıyla temyiz sınırını geçmediği gerekçesiyle miktar yönünden kesin olan karara ilişkin temyiz dilekçesinin reddine" karar verilmiştir.

Ne var ki yeniden yapılan değerlendirmede mahkemece, davalılar Necati ve Hamit Öz'den ayrı ayrı 503,73'er TL'nin tahsiline; davalı Şefkat Öz yönünden davanın reddine karar verilmesine karşın, temyiz eden davalı Şefkat lehine karar tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan Avukatlık Aşgari Ücret Tarifesi hükümlerine göre vekalet ücretine hükmedilmemiş olması doğru görülmemiştir.

SONUÇ: Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Dairemizin maddi hataya dayalı 07.05.2018 tarih, 2018/8750 Esas ve 2018/12260 Karar sayılı kararının kaldırılmasına, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün 6100 sayılı HMK'nın 363. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneğinin Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 11/09/2018 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.